

BLANDRATYSTA (1) *sb m*

D pl blandratyst(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie tylko obelżywie, o zwolennikach antytrynitarza Jerzego Blandraty: Kościoła fię tedy powfzechnego trzymayćie: á tym Bálwanom Lutheryftom/ Kálwiniftom/ Bezyftom/ Trydeifto^m/ Anábáptyftom/ Gregoryftom/ Blándrátyfto^m/ y infzym ich rownym bálámutom/ [...] mieyfcá w fercách/ y mieśćie wáfzym nie dawayćie. ReszPrz 110.

KN